

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ**

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

του ΑΡΘΡΟΥ 16 του ν. 4714/2020

Ταχ. Διεύθυνση Έδρας : Φιλελλήνων 7

Ταχ. Κώδικας: 105 57, Αθήνα

Τηλέφωνο: 213 160 8594 - 5

Email: eefddgrammateia@minfin.gr

Ταχ. Διεύθυνση Παραρτήματος : Φράγκων 2-4

Ταχ. Κώδικας: 546 26, Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο: 231 056 4905-6

Email: eefddparartima@minfin.gr

Προς:

Α.Φ.Μ. :

Αριθμός φακέλου: **5785 (α/α υπόθεσης
9876)**

Χρήση: **2003**

Φορολογία: **Πρόστιμο ΚΒΣ**

Κοινοποίηση:

1) Δ.Ο.Υ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

2) ΣΤΕ (αρ.κα /2024)

**Πρακτικό Επίλυσης
της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών
του άρθρου 16 του ν.4714/2020**

Στην Αθήνα, στις 27 Μαρτίου 2025 και ώρα 11:00 π.μ., συνεδρίασε διαδικτυακά το 1ο Τριμελές Τμήμα της Επιτροπής (Έδρα Αθήνα) με μέλη τους Ευγενία Μυλωνοπούλου, ε.τ. Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ, Πρόεδρο, Βλαδίμηρο Μωυσίδη του Δημητρίου, ε.τ. Εφέτη Δ.Δ. και Νικόλαο Πρίτσινα, Πάρεδρο Ν.Σ.Κ., τακτικά μέλη, για να εξετάσει:

Τη με αριθμό φακέλου 5785 (α/α υπόθεσης 9876) από 28.06.2024 αίτηση της εταιρείας με την επωνυμία (όπως μετονομάστηκε η εταιρεία κατόπιν της από 17.5.2021 απόφασης της Γενικής Συνέλευσης των εταίρων της και καταχωρίσθηκε στο Γ.Ε.ΜΗ. με Κ.Α.Κ. 2572786/29.6.2021), νομίμως εκπροσωπούμενης από τη διαχειρίστρια αυτής, με την οποία ζητείται η, κατ' άρθρο 16 του ν.

4714/2020, όπως ισχύει, επίλυση της διαφοράς, που ανέκυψε από την με αριθ. /2021 οριστική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ., οικονομικού έτους 2004 (χρήση 2003), του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας, εκδοθείσα κατ' επανάληψη διαδικασίας μετά την έκδοση της 019 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος της αιτούσας πρόστιμο ύψους 1.472.602,42 ευρώ για παραβάσεις ΚΒΣ και ειδικότερα για : 1. Μη ζήτηση και μη καταχώρηση φορολογικού στοιχείου (ενός τουλάχιστον) στα τηρούμενα βιβλία της χρήσεως 2003 για αγορά – μεταβίβαση εμπορευμάτων (είδη super market) συνολικής αξίας 600.000 ευρώ και πάγιων περιουσιακών στοιχείων εξοπλισμού καταστημάτων SUPER MARKET αξίας 871.725,42 ευρώ από την εταιρεία Σ & Χ Αντωνόπουλου Α.Ε. εκμετάλλευση καταστημάτων SUPER MARKET, και 2. Μη καταχώρηση στα τηρούμενα βιβλία της χρήσεως 1/1-31/12/2003 των υποχρεώσεων σε προμηθευτές, των επιταγών πληρωτέων σε προμηθευτές και χρεώστες, των υποχρεώσεων σε Δημόσιο, ασφαλιστικά ταμεία και προσωπικό, ως και των απαιτήσεων της εταιρείας

εκμετάλλευση καταστημάτων SUPER MARKET. Για την πρώτη από τις παραβάσεις αυτές επιβλήθηκε πρόστιμο ισόποσο της συναλλαγής ύψους 1.471.725,42 ευρώ, κατά τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 β του ν. 2523/1997 (ΒΑΣ.ΥΠΟΛ.2) και για τη δεύτερη παράβαση πρόστιμο ύψους 880 ευρώ κατά τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 περίπτωση α.γ. του ν. 2523/1997 (ΒΑΣ.ΥΠΟΛ.1).

Κατά της πράξης αυτής, η αιτούσα άσκησε ενώπιον της ΔΕΔ της ΑΑΔΕ την με αρ. κατ 11.3.2021 ενδικοφανή προσφυγή της, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά λόγω παρέλευσης άπρακτης της νόμιμης προθεσμίας προς έκδοση απόφασης.

Η αιτούσα άσκησε κατά της ως άνω σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής της, την με αριθ. /2021 προσφυγή της ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή με την με αριθ. 2023 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, μεταρρυθμίστηκε η ως άνω τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη, καθώς και η 2021 οριστική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ και προσδιορίστηκε: α) σε 367.931,35 ευρώ (1.471.725,42 X 25%) το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην αιτούσα για την ως άνω α' παράβαση και β) σε 293 ευρώ το ποσό του προστίμου ύψους 880 ευρώ που της επιβλήθηκε για την ως άνω β' παράβαση και συνολικά ποσό ύψους 368.224,35 Ευρώ..

Κατά της ως άνω με αριθ. 2023 αποφάσεως, η αιτούσα άσκησε την με αριθ.κατ. 2.2.2024 (αρ.κατ. στο ΣτΕ 500/2024) αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία είναι εκκρεμής ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (σχετικό το με αριθ. 27.6.2024 πιστοποιητικό της Γραμματείας του Δικαστηρίου σύμφωνα με το οποίο δεν έχει οριστεί δικάσιμος έως 26.6.2024).

Με την κρινόμενη αίτηση, προβάλλεται: α) πρόδηλη έλλειψη φορολογικής υποχρέωσης, β) παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου λόγω παρόδου του χρόνου εντός του οποίου η Φορολογική Διοίκηση είχε δικαίωμα προς καταλογισμό του, γ) αναδρομική εφαρμογή της ευμενέστερης κύρωσης και δ) αίτημα περί μείωσης του πρόσθετου φόρου, του τόκου, των προσαυξήσεων και των προστίμων κατά την παρ. 8 του άρθρου 16 του Ν 4714/2020.

Το Τμήμα, αφού έλαβε υπόψη:

- α) τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν.4714/2020 (φ. 148 Α΄), όπως ισχύει,
- β) τις διατάξεις της 127519 ΕΞ 2020 Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (Β΄4939/9.11.2020), όπως ισχύει,
- γ) τις διατάξεις της ΑΠ 128320 ΕΞ 2020 Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (ΥΟΔΔ 971), όπως ισχύει,
- δ) τις διατάξεις της 148348 ΕΞ 2020 Απόφασης του Υπουργού και Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Β΄5825), όπως ισχύει,
- ε) τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης,
- στ) την από 28.06.2024 αίτηση της εταιρείας με την επωνυμία
, με αριθμό φακέλου 5785 (α/α υπόθεσης 9876) ,
- ζ) την με αριθ. 21/2021 Οριστική Πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ., οικονομικού έτους 2004 (χρήση 2003), του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας,
- η) την με αρ. κατ. 11.3.2021 ενδικοφανή προσφυγή της αιτούσας η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά λόγω παρέλευσης άπρακτης της νόμιμης προθεσμίας προς έκδοση απόφασης,
- θ) την με αρ. καταθ. 2021 προσφυγή της αιτούσας ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας,
- ι) την με αριθ. /2023 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας,
- ια) την με αριθ.κατ. /2.2.2024 (αρ,κατ. στο ΣτΕ Ε500/2024) εμπρόθεσμη αίτηση αναιρέσεως της αιτούσας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας η οποία είναι εκκρεμής ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (σχετικό το με αριθ. 1/27.6.2024 πιστοποιητικό της Γραμματείας του Δικαστηρίου),
- ιβ) την εισήγηση του Εφοριακού Εισηγητή, Μιχαήλ Τσιγκάκου, εφοριακού υπαλλήλου του κλάδου ΤΕ Εφοριακών στην οποία εμπεριέχεται και υπολογισμός της φορολογικής υποχρεώσεως της αιτούσας,
- ιγ) την πρόταση της Επιτροπής προς την αιτούσα και
- ιδ) την νομότυπη και εμπρόθεσμη αποδοχή της πρότασης από την ανωτέρω

Αποφασίζει τα εξής:

1. Όπως έχει κριθεί (Σ.τ.Ε 1808/2002, 3176/1997, 2416/1996 κ.ά), έλλειψη φορολογικής υποχρεώσεως καθώς και εσφαλμένος προσδιορισμός του φόρου και του προστίμου, συντρέχει όταν από τα πραγματικά περιστατικά τα οποία έγιναν δεκτά και αναφέρονται στην πράξη της φορολογικής αρχής προκύπτει αμέσως η έλλειψη φορολογικής υποχρεώσεως ή το σφάλμα το οποίο αποδίδεται στον προσδιορισμό του φόρου και του προστίμου. Ενόψει αυτών, στην προκειμένη περίπτωση, δεν συντρέχει περίπτωση πρόδηλης έλλειψης φορολογικής υποχρεώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 16 παρ. 4 περ. γ' του Ν. 4714/2020, γιατί η πραγματική βάση του σχετικού ισχυρισμού, δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί από την επίμαχη πράξη καταλογισμού ή από την οικεία έκθεση ελέγχου, δεδομένου ότι για την κατάφασή του απαιτείται η διενέργεια νέας έρευνας του πραγματικού της υποθέσεως. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός της αιτούσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

2. Η αιτούσα υποστηρίζει ότι έχει παραγραφεί το δικαίωμα του Δημοσίου για την έκδοση και κοινοποίηση της με αριθ. 2021 καταλογιστικής πράξης χωρίς να έχει παραταθεί ο χρόνος παραγραφής, δεδομένου ότι με την 2019 απόφαση του ΣτΕ ακυρώθηκε η αρχική καταλογιστική 2007 πράξη προσδιορισμού αποτελεσμάτων και επιβολής φόρου εισοδήματος και τελών χαρτοσήμου, ως ουδέποτε εκδοθείσα, για ουσιαστικό λόγο και όχι για τυπικό λόγο ώστε να οδηγήσει σε επέκταση του χρόνου παραγραφής και περαιτέρω, διότι είχε παρέλθει η ενιαύσια προθεσμία μετά την έκδοση της ως άνω απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας εντός της οποίας ήταν επιτρεπτή η επανάληψη της διαδικασίας για την έκδοση και κοινοποίηση της νέας καταλογιστικής πράξης, κατ' άρθρο 36 παρ. 2 γ' του Κ.Φ.Δ., εφόσον η 2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας κοινοποιήθηκε στην αρμόδια φορολογική αρχή στις 4-2-2020 ενώ η ένδικη πράξη καταλογισμού κοινοποιήθηκε στην αιτούσα στις 9-2-2021, ότι όφειλε η φορολογική διοίκηση να εκδώσει και να κοινοποιήσει την ως άνω πράξη εντός ενός έτους από της εκδόσεως της αμετάκλητης απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, ήτοι μέχρι 30-12-2020, ενώ η ένδικη καταλογιστική πράξη εκδόθηκε στις 8-1-2021 και κοινοποιήθηκε στις 9-2-2021, ήτοι σε χρόνο ο οποίος υπερβαίνει το οριζόμενο στη διάταξη της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του ΚΦΔ χρονικό διάστημα του ενός (1) έτους από της εκδόσεως της αμετάκλητης δικαστικής απόφασης. Τέλος, υποστηρίζει ότι η διενεργηθείσα, κατά τη διάταξη του άρθρου 128 του Κ.Πολ.Δ, επίδοση δια θυροκολλησεως στην κατοικία του νόμιμου εκπροσώπου της και όχι στην έδρα της αιτούσας που ήταν γνωστή στην φορολογική αρχή δεν είναι νόμιμη αφού δεν προκύπτει ότι δεν ήταν δυνατή η επίδοση στην έδρα της εταιρείας και ως εκ τούτου δεν διακόπηκε η προθεσμία παραγραφής του ενός έτους εντός του οποίου είχε δικαίωμα η φορολογική αρχή να εκδώσει και να κοινοποιήσει τη πράξη καταλογισμού.

Ο ισχυρισμός αυτός περί παραγραφής, ως προς το σκέλος με το οποίο υποστηρίζεται ότι δεν επιτρεπόταν η επανέκδοση της πράξης διότι με την 2765/2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ακυρώθηκε η αρχική καταλογιστική 286/2007 πράξη, για ουσιαστικό και όχι για τυπικό λόγο, ήτοι διότι δεν τηρήθηκε το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος καθώς η μη τήρηση της προηγούμενης ακρόασης αποτελεί τυπικό λόγο που επιτρέπει την επανέκδοση εντός της υπό του νόμου τασσόμενης προθεσμίας της καταλογιστικής πράξης αφού θεραπευτεί η τυπική πλημμέλεια (πρβλ. ΣτΕ 2476/2020). Περαιτέρω είναι απορριπτέος ως αβάσιμος διότι κατά την εφαρμοστέα εν προκειμένω διάταξη της παρ.6 του άρθρου 84 του ν.2238/1994 η ενιαύσια προθεσμία προς έκδοση και κοινοποίηση νέας πράξης αρχίζει από την κοινοποίηση της δικαστικής απόφασης και όχι από την έκδοση αυτής, δεδομένου δε ότι όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του φακέλου η 2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας περιήλθε στην Δ.Ο.Υ. Καρδίτσας στις 10-2-2020 λαμβάνοντας αριθμό πρωτοκόλλου και ημερομηνία χρέωσης σε Τμήμα 10-2-2020, από την επόμενη ημέρα, ήτοι από 11-2-2020 κινήθηκε η ενιαύσια προθεσμία για την επανάληψη της διαδικασίας προκειμένου να εκδοθεί η ένδικη οριστική πράξη επιβολής προστίμου Κ.Β.Σ (διαχειριστικής περιόδου 2003), λόγω ακύρωσης της αρχικής καταλογιστικής πράξης για τυπικούς λόγους και αυτή δεν συμπληρώθηκε μέχρι την έκδοση και κοινοποίηση στις 9-2-2021 της ένδικης καταλογιστικής πράξης. Τέλος, και ο ισχυρισμός περί ακυρότητας της διενεργηθείσας κατ' επίκληση της διάταξης του άρθρου 128 του Κ.Πολ.Δ. επίδοσης στην κατοικία του νόμιμου εκπροσώπου της αιτούσας, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος διότι όπως έχει κριθεί, με τις διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 1, 51 παρ. 1 και 52 παρ. 1 του ΚΔΔ καθιερώνεται το ισοδύναμο της επίδοσης εγγράφου είτε στην κατοικία είτε στο χώρο εργασίας του προσώπου στο οποίο απευθύνεται (ΣτΕ 1166/2016, 3318/2014, 4343/2012.)

3. Η παράβαση της μη ζήτησης και μη καταχώρησης φορολογικού στοιχείου (κατά τη χρήση 2003), από την προσφεύγουσα συνολικής αξίας 1.471.725,42 ευρώ, προβλεπόταν στο άρθρο 5 παρ.2 περ.α' του ν. 2523/1997 και, κολαζόταν κατά τον κρίσιμο χρόνο, υπό το καθεστώς του ν. 2523/1997, ως διοικητική, με πρόστιμο ίσο με την αξία της συναλλαγής. Ακολούθως, ο νομοθέτης προέβλεψε, με το άρθρο 55 παρ. 2 περ. α' του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), τον κολασμό της εν λόγω παράβασης ως διοικητικής, με (μειωμένο σε σχέση με εκείνο του άρθρου 5 του ν. 2523/1997) πρόστιμο (40% της αξίας της συναλλαγής), αποσκοπώντας στον εξορθολογισμό των προστίμων και τη βελτίωση της εισπραξιμότητας αυτών. Στη συνέχεια, με τις διατάξεις του ν. 4337/2015, δίχως οι τελευταίες να συνοδεύονται από θέσπιση νέου, ουσιαστικώς διαφορετικού κανονιστικού πλαισίου σχετικών ουσιαστικών ή διαδικαστικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου, η αυτή, μη μεταβληθείσα, κατά τα στοιχεία που τη συγκροτούν, περίπτωση της μη ζήτησης και μη καταχώρησης φορολογικού

στοιχείου (απόδειξης λιανικής πώλησης ή επαγγελματικού στοιχείου) αντιμετωπίστηκε ως παράβαση επίσης διοικητική, για την οποία καταργήθηκε η πρόβλεψη επιβολής του διοικητικού προστίμου του άρθρου 54 παρ. 2 του Ν 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ενσωματώθηκε ωστόσο στη (διατηρηθείσα) διαδικαστική παράβαση της μη συμμόρφωσης προς τις απορρέουσες από το άρθρο 13 του ίδιου νόμου (Κ.Φ.Δ.) υποχρεώσεις τήρησης βιβλίων και στοιχείων που απεικονίζουν πλήρως τις συναλλαγές της επιχείρησης (βλ. αιτιολογική έκθεση), για την οποία προβλέπεται η επιβολή του κατ' αποκοπήν διοικητικού προστίμου της παρ. 1 περ. η' (αντικατασταθείσας με το άρθρο 3 παρ. 3 του ν. 4337/2015) σε συνδυασμό προς την παρ. 2 περ. ε' του άρθρου 54 ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.). Η περίπτωση δε αυτή τυποποιεί «μία ενιαία διαδικαστική παράβαση [...] η οποία σχετίζεται με την τήρηση των υποχρεώσεων από τη λογιστική νομοθεσία» (βλ. αιτιολογική έκθεση άρθρου 3 ν. 4337/2015) και καλύπτει και την παράβαση της μη ζήτησης και μη καταχώρησης φορολογικού στοιχείου. Κατά την αληθή έννοια της τελευταίας, ενόψει και της στενής ερμηνείας των διατάξεων που θεσπίζουν διοικητικές κυρώσεις (ΣτΕ επταμ. 2319/2021 σκ. 13, 380/2019 σκ. 6 με παραπομπές σε νομολογία ΕΔΔΑ και Γενικού Δικαστηρίου ΕΕ), επιβάλλεται πρόστιμο 2.500 ευρώ ανά διαχειριστική περίοδο, κατά την οποία διαπιστώνεται η τέλεση τέτοιων παραβάσεων. Συνεπώς, βρίσκει πεδίο εφαρμογής η αρχή της αναδρομικής εφαρμογής της ελαφρύτερης διοικητικής κύρωσης για την παράβαση της μη ζήτησης και μη καταχώρησης φορολογικού στοιχείου (πρβλ. ΣτΕ 332/2023). Στην προκείμενη περίπτωση, ειδικώς όσον αφορά την επίδικη πράξη επιβολής προστίμου, η αιτούσα προβάλλει ότι με το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν 4337/2015 έχει καταργηθεί η παράβαση της μη έκδοσης ή της έκδοσης ανακριβούς φορολογικού στοιχείου (περ. θ' παρ. 1 άρθρου 54 Ν 4174/2013), ενώ με το άρθρο 3 παρ. 3 του ίδιου ως άνω Ν 4337/2015 καταργήθηκε και το προβλεπόμενο για τις παραβάσεις αυτές πρόστιμο (περ. γ' και δ' του άρθρου 54 παρ. 2 του Ν 4174/2013). Ζητά δε με την κρινόμενη αίτηση, τη εφαρμογή των ως άνω επεικέστερων διατάξεων και την ακύρωση των επίμαχων προστίμων. Ενόψει των προαναφερομένων, το παραπάνω αίτημα της αιτούσας πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό και το επιβληθέν πρόστιμο πρέπει να περιορισθεί στο ποσό των 2.500 ευρώ.

4. Τέλος, το αίτημα της μείωσης του προστίμου κατά τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 16 του Ν 4714/2020 γίνεται δεκτό. Η μείωση χωρεί, κατά τα ειδικώς οριζόμενα στις διατάξεις της παρ. 8 του ίδιου άρθρου και νόμου, με κλιμακούμενο ποσοστό έκπτωσης, αναλόγως του αριθμού δόσεων, που επιλέγει η αιτούσα με την αποδοχή της πρότασης.

5. Με βάση τα παραπάνω, η Επιτροπή (1^ο τμήμα) κοινοποίησε ηλεκτρονικά σχετικού περιεχομένου πρόταση στην αιτούσα, με προσδιορισμό της φορολογικής υποχρέωσης αυτής. Η τελευταία, αποδέχθηκε καθ' ολοκληρία και ανεπιφύλακτα την πρόταση εντός της τασσόμενης από το νόμο προθεσμίας και δήλωσε ότι θα καταβάλει το οφειλόμενο ποσό σε

μία (1) δόση (βλ. σαρωμένο αντίγραφο της πρότασης υπογεγραμμένο από την νόμιμη εκπρόσωπο και διαχειρίστρια της αιτούσα με ψηφιακή βεβαίωση εγγράφου στον ιστότοπο www.eefdd.gr).

6. Κατ' ακολουθία η φορολογική υποχρέωση της αιτούσας, προσδιορίζεται ως κατωτέρω:

Πρόστιμο Κ.Β.Σ. Έτους 2003 (Πράξη 2021)

Αριθμός δόσεων	Ποσοστό έκπτωσης (%)	Έκπτωση Προστίμου	Πρόστιμο Πληρωτέο Ποσό	Σύνολο
1	75	1.875,00 €	625,00 €	625,00 €

Το παρόν πρακτικό εκδόθηκε στις 27/5/2025

**Η Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης
Φορολογικών Διαφορών**

Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 45 του ν.4174/2013(Α'170) και το αναγραφόμενο σε αυτό ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο ενώ η αρχική βεβαίωση διαγράφεται. Η αιτούσα υποχρεούται να αναρτήσει το αποδεικτικό περί της κατ'άρθρο 16 παρ.7 του ν.4714/2020 καταβολής ποσοστού τουλάχιστον είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του προστίμου στον ιστότοπο www.eefdd.gr, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την καταβολή του. Εάν δεν καταβληθεί ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του προστίμου που οφείλεται, εντός δέκα (10) εργασίμων ημερών από την κοινοποίησή του πρακτικού επίλυσης, και δεν χωρήσει νομίμως η εξόφληση του συνόλου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 7 και 8 του άρθρου 16 του ν. 4714/2020, ο συμβιβασμός ανατρέπεται αναδρομικά και θεωρείται ότι δεν επήλθε ποτέ.